

งานประชุมวิชาการท่องเที่ยวระดับชาติ “การพัฒนาการท่องเที่ยวไทยสู่ศตวรรษที่ 21”

ประกาศบทคัดย่อที่ผ่านการพิจารณาจากผู้ทรงคุณวุฒิ

ลำดับ ที่	ชื่อผู้ส่งบทคัดย่อ	ชื่อเรื่อง
1	กัลยาณี ดวงใจ	การจัดการสิ่งแวดล้อมเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพของน้ำพุร้อนสันกำแพง อำเภอแม่อน จังหวัดเชียงใหม่
2	จิตติธญา ฉั่น	ศักยภาพในการเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ของชุมชนบ้านเหมืองกุง อำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่
3	กัลยา พูปางไค้	กลยุทธ์การสื่อความหมายสำหรับนักท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวผาซ้อ อุทยานแห่งชาติแม่วาง จังหวัดเชียงใหม่
4	จิตาภา ทาดื้อบ	คุณภาพการบริการและปลอดภัยของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติในแหล่งท่องเที่ยวบ่อดินเก่า อำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่
5	ศยามล พรหมสัยยา	ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการประกอบอาชีพในธุรกิจบริการ ทัศนศึกษา พนักงานปฏิบัติงานแผนกต้อนรับส่วนหน้า ธุรกิจที่พักพื้นที่จังหวัดบุรีรัมย์
6	รัชดาภรณ์ เปี่ยมพลอย	ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการทำงานของพนักงานตำแหน่งบริการ ศตวรรษที่ 21 ทัศนศึกษา ร้านอาหารในเขตเทศบาลเมืองบุรีรัมย์
7	อภินันท์ ทองเพชร	ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความนิยมของเยาวชนในเขตเทศบาลเมืองบุรีรัมย์ต่อการท่องเที่ยว ทัศนศึกษา เส้นทางสนามไอโมบาย สเตเดียม วนอุทยานแห่งชาติเขากระโดงและวัดป่าเขาน้อย อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์

ลำดับ ที่	ชื่อผู้ส่งบทความ	ชื่อเรื่อง
8	ชนก น้ามะณี	ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่ออุปสงค์การท่องเที่ยว กรณีศึกษา ถนนคนเดินตลาดเซราะกราว เทศบาลเมืองบุรีรัมย์ จังหวัดบุรีรัมย์
9	ญาณธร เขียรถาวร	แนวทางการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ของนักท่องเที่ยวชาวไทยและชาวต่างชาติ กรณีศึกษา อุทยานประวัติศาสตร์พระนครศรีอยุธยา
10	ปฏิพัทธ์ ตันมิ่ง	การส่งเสริมการท่องเที่ยวเขตพื้นที่ชายแดนอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขง (GMS) กรณีศึกษา อำเภอชานุมาน จังหวัดอำนาจเจริญ
11	ณัฐกานต์ เพ็งหาพันธ์	ความคิดเห็นของผู้เข้าร่วมงานอีเวนต์ในจังหวัดขอนแก่นที่มีต่อระบบการบริหารจัดการงานอีเวนต์อย่างยั่งยืน ตามมาตรฐาน ISO 20121
12	อมราวดี คำบุญ	การท่องเที่ยวเชิงนิเวศในเมืองขนาดลึกลับความสามารถในการเป็นจุดหมายปลายทางเส้นทางริมแม่น้ำโขง ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ประเทศไทย
13	ธาวิช ถนอมจิตต์	แนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวมรดกโลกแห่งประเทศไทย กรณีศึกษาอุทยานประวัติศาสตร์สุโขทัย
14	ป๋องศักดิ์ ทองเนื้อแข็ง	แนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวในเขตอุทยานธรณีสตูล
15	ทศพร แก้วขวัญไกร	การพัฒนาศักยภาพทางเศรษฐกิจของการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมสู่คุณค่าทางสังคม เพื่อยกระดับเป็นมรดกการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมอย่างยั่งยืนในศตวรรษที่ 21
16	วุฒิ อำพันธ์	การสื่อสารองค์กรผ่านสื่อกิจกรรมการท่องเที่ยว ถนนคนเดิน ศรีเอทีฟอาร์ต มาเก็ต ของนิสิต สาขาการจัดการ โรงแรมและท่องเที่ยว มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน
17	ลิลลาลี ศิริวิไลเลิศอนันต์	องค์ประกอบของการพัฒนาเส้นทางจักรยานเพื่อการท่องเที่ยวเมืองชายแดนล้านนาตะวันออก
18	สุปรียา สีสุนทร	การท่องเที่ยวแบบไม่เร่งรีบ สำหรับนักท่องเที่ยวผู้สูงอายุ: การท่องเที่ยววิถีใหม่ ประเทศไทยพร้อมหรือยัง

ลำดับ ที่	ชื่อผู้ส่งบทความย่อ	ชื่อเรื่อง
19	อิสระพงษ์ เขียนปัญญา	การท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ อำเภอชนบท จังหวัดขอนแก่น สู่มืองสร้างสรรค์ศิลปวัฒนธรรม
20	อดิเทพ กำแพงเสรี	ภาพลักษณ์ต่อการจัดงานสำหรับอุตสาหกรรมไมซ์ในเมืองพัทยา
21	ศุศราภรณ์ แต่งตั้งลำ	การศึกษากระบวนการจัดการโรงแรมที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการพัฒนาคุณภาพบริการ กรณีศึกษา ธุรกิจโรงแรมในภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย
22	อริยา พงษ์พานิช	ปัจจัยที่ส่งผลให้นักท่องเที่ยวเดินทางมาเที่ยวเกาะล้าน เขตเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี
23	เขวีกา สุขเอี่ยม	การพัฒนาและการจัดการทางการท่องเที่ยว กรณีศึกษา องค์พระปฐมเจดีย์ จังหวัดนครปฐม
24	บริสุทธิ์ แสนคำ	ปัจจัยที่มีผลต่อการเดินทางท่องเที่ยวทางธรรมชาติประเภทน้ำตก จังหวัดสระบุรี
25	อุมพร บุญเพชรแก้ว	ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อศักยภาพทรัพยากรการท่องเที่ยวเกาะสีชัง จ.ชลบุรี
26	เชิญขวัญ แซ่โจว	ความสำคัญของปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดบริการของนักท่องเที่ยวที่เลือกท่องเที่ยวเชิงดนตรี
27	นุจนาถ นรินทร์	ศักยภาพการท่องเที่ยวพืชรภัณฑ์ท้องถิ่น กรณีศึกษาพืชรภัณฑ์สถานแห่งชาติจังหวัดสุพรรณบุรี
28	มานะศิลป์ ศรทงศ์	กลยุทธ์การรักษาลูกค้าและผลกระทบจากการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนต่อ ธุรกิจที่พัก กรณีศึกษาโรงแรมและอพาร์ทเมนต์เซอร์วิส ในเขตกรุงเทพมหานคร
29	กฤษณ์ เลียงพันธ์ุ์	แรงจูงใจการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวไทย อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์
30	สรารุณี เขียวพุกษ์	การพัฒนาบทเรียนเทคนิคการฟังภาษาจีน ที่เกี่ยวกับการสื่อสารสำหรับพนักงานบริการ
31	พัทธ์วริน อรรถศรีวรโชติ	การท่องเที่ยวพำนักระยะยาวในประเทศไทยของกลุ่มนักท่องเที่ยวเกษียณอายุชาวจีน

ลำดับ ที่	ชื่อผู้ส่งบทคัดย่อ	ชื่อเรื่อง
32	ชนม์ชนก ชิตประเสริฐ	พฤติกรรมการเลือกใช้บริการสายการบินภายในประเทศ สนามบินนานาชาติอุดรธานี
33	อัษฎนวิยา ภัทร์จรินทร์ญา	ศักยภาพและแนวทางการจัดการการท่องเที่ยวอย่างสร้างสรรค์ โดยการมีส่วนร่วมของชุมชน อำเภอคอนสาร จังหวัดชัยภูมิ
34	อรรถพงศ์ ศรีตะลาสัย	ผลกระทบของการท่องเที่ยวที่มีต่อชุมชนบ้านหินร่ม จุดชมวิวเสม็ดนางชี พังงา
35	ศิริธิดา ศรีทองสุข	การพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน กรณีศึกษาชุมชนบางพัฒนา ตำบลบางเตย อำเภอเมือง จังหวัดพังงา
36	อุทุมพร เรืองฤทธิ์	แนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงบูรณาการเส้นทางชุมชนบ้านคลองเคียนอำเภอตะกั่วทุ่ง จังหวัดพังงา
37	อรทัย มูลคำ	การศึกษาความสามารถในการรองรับนักท่องเที่ยวของแหล่งท่องเที่ยวเสม็ดนางชี ตำบลคลองเคียน อำเภอตะกั่วทุ่ง จังหวัดพังงา
38	ณัฏฐกิตติ์ ต้นสมรส	การท่องเที่ยวเชิงพระพุทธศาสนา 4.0

หมายเหตุ บทคัดย่อที่ผ่านการพิจารณาจากผู้ทรงคุณวุฒิขอความกรุณาดำเนินการจัดทำความฉบับสมบูรณ์ ตั้งแต่วันที่ถึง 7 เมษายน พ.ศ.2560 เพื่อนำเสนอในงานประชุมวิชาการต่อไป ทั้งนี้หากท่านมีความประสงค์หนังสือตอบรับบทคัดย่อ สามารถแจ้งความประสงค์ของท่านผ่านผู้ประสานงานโครงการผ่านทางอีเมลล์

ขอบคุณครับ

นายประสิทธิ์ ภูซิด

ผู้ประสานงานโครงการ

โทรศัพท์ : 092-991-0405

E-mail : Tourismubu2017@gmail.com

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความนิยมของเยาวชนในเขตเทศบาลเมืองบุรีรัมย์ต่อการท่องเที่ยว กรณีศึกษา
เส้นทางสนามไอโมบาย สเตเดียม วนอุทยานแห่งชาติเขากระโดงและวัดป่าเขาน้อย
อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์

The Factors effects to the youth popularity to travel : Case study the route I –mobile
Stadium , Khao Mast and Wat Khao Noi, Area City Municipality Buriram, Buriram
Province

อภิรักษ์ ทงเพชร (Aphinan Thongpet)

093-449362, hr570112300036@gmail.com

อำภาพร เดชพล (Amphaporn Dechphon)

061-0904652, taepro2009@hotmail.com

รัชตะ พรหมบุตร (Ratchata Phombud)

093-3910114, (Zank444zz@gmail.com

กัลยา ปลมรัมย์ (Kanlaya Plomram)

087-9310395, Kanlaya Plomram@gmail.com

ดร.รพีพรรณ พงษ์อินทร์วงศ์ (Rapheephan Phonginwong)

086-8717273, drrapheephan@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว 1) การเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวส่งผลเชิงบวกต่อความนิยมของเยาวชนในการท่องเที่ยว และเพื่อศึกษา 2) ความหลากหลายของแหล่งท่องเที่ยวส่งผลเชิงบวกต่อความนิยมของเยาวชนในการท่องเที่ยว กลุ่มตัวอย่างจำนวน 391 ชุด ซึ่งเป็นเยาวชนในเขตเทศบาลเมืองบุรีรัมย์ การวิจัยนี้เป็นวิจัยเชิงปริมาณ กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบอาศัยความน่าจะเป็น ด้วยเทคนิคการสุ่มอย่างง่าย เครื่องมือใช้เก็บข้อมูลได้แก่แบบสอบถาม วิเคราะห์ผลการศึกษาโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และและสถิติเชิงอนุมานที่ใช้ทดสอบสมมติฐาน คือการวิเคราะห์สมการถดถอยเชิงพหุ (Regression analysis)

ผลการศึกษาพบว่าผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นเพศชายจำนวน 212 คน คิดเป็นร้อยละ 54.2 มีอายุระหว่าง 20-25 ปี มีการศึกษาระดับปริญญาตรี และผลการทดสอบสมมติฐานพบว่าความหลากหลายของแหล่งท่องเที่ยวส่งผลเชิงบวกต่อความนิยมของเยาวชนในการท่องเที่ยวมากที่สุด รองลงมาได้แก่การเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวส่งผลเชิงบวกต่อความนิยมของเยาวชนในการท่องเที่ยว การวิจัยนี้ทำให้เกิดประโยชน์ต่อผู้ที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐและเอกชนที่จะนำข้อมูลไปใช้เพื่อพัฒนาสถานที่ท่องเที่ยวดังกล่าวให้เกิดความนิยมเข้าไปในสถานที่ท่องเที่ยวดังกล่าวให้มากขึ้น

คำสำคัญ : ความสามารถในการเข้าถึง / ความหลากหลายของสถานที่เที่ยว / ความนิยมของเยาวชนในเทศบาลเมืองบุรีรัมย์

Abstract

This research aims to study about 1) the accessibility was effected the popularity of youth tourism 2) the tourist attraction diversity that effects positive of popularity of youth tourism. This research is a quantitative research. This research collected data from 391 subs who are the youth tourism from municipality city of Buriram. Data collection was done by the questionnaires using probability sample and random simple. Research analysis results, were used by statistical analysis using descriptive statistics including percentage, mean, and standard deviation. The inferential statistics methods on multiple regression were used to test hypotheses in the study.

Majority of subjects were male (54.2 %) aged between 20-25 years- old. Their education level are bachelors degree. Most of them own the motorcycles. The result of hypothesis revealed that the diversity tourist attraction was effected by the positive the popularity of youth tourism. The accessibility tourist attraction was effected by the popularity of youth tourism. This research can contribute to government department and businesses sector who can use this research to develop and motivated tourist to visit many tourist attractions.

Keywords : Accessibility tourist attraction / Diversity tourist attraction / popularity of youth tourism

บทนำ

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 12 ของประเทศไทยได้ให้ความสำคัญกับการกำหนดทิศทางการพัฒนาที่มุ่งสู่การเปลี่ยนแปลงผ่านประเทศไทยจากประเทศที่มีรายได้ปานกลางไปสู่ประเทศที่มีรายได้สูง มีความมั่นคงและยั่งยืน สังคมอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข และยุทธศาสตร์ ของประเทศได้กำหนดให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางด้านการขนส่ง และโลจิสติกส์ของภูมิภาคสู่ความเป็นชาติการค้าและบริการ เป็นแหล่งผลิตสินค้าเกษตรอินทรีย์และเกษตรปลอดภัยแหล่งอุตสาหกรรมสร้างสรรค์และมีนวัตกรรมสูงที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และจากการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของประเทศไทยอย่างเป็นทางการในปี 2558 ทำให้การพัฒนาประเทศไทยตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 12 นำไปสู่การปฏิบัติให้เกิดเป็นรูปธรรม ในระดับภูมิภาคและระดับจังหวัด

เมื่อพิจารณาในประเด็นยุทธศาสตร์ชาติที่สำคัญที่รัฐบาลทุกสมัยให้ความสำคัญได้แก่การมุ่งให้ประเทศมีรายได้เพิ่มขึ้นซึ่งนอกจากเกษตรแล้ว รัฐบาลยังส่งเสริมด้าน การท่องเที่ยวเพราะการท่องเที่ยว ทำให้เกิดรายได้ ค นมาเที่ยว ใช้บริการอาหารและเครื่องดื่มในแหล่งท่องเที่ยว นอกจากนี้ในบางภูมิภาคยังมีแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติที่เป็นเอกลักษณ์ที่เกิดขึ้นตามธรรมชาติซึ่ง ทำให้นักท่องเที่ยวต้องการที่จะมาชม และนอกจากนี้หากสามารถสร้างสิ่งก่อสร้างที่จะทำให้เกิดการทำกิจกรรมระหว่างการท่องเที่ยวก็จะทำให้นักท่องเที่ยวนิยมมาเที่ยวในสถานที่ดังกล่าว ผลจากการท่องเที่ยวก็จะทำให้เกิดรายได้ จากยุทธศาสตร์ชาตินำมาสู่ยุทธศาสตร์การพัฒนา ระดับจังหวัด ยุทธศาสตร์ของจังหวัดบุรีรัมย์มุ่งให้ความสำคัญกับเมืองท่องเที่ยวและเมืองกีฬา จังหวัดบุรีรัมย์ได้รับการพิจารณาให้เป็นจังหวัดนำร่องด้านการท่องเที่ยวเชิงกีฬา และขณะเดียวกันจังหวัดบุรีรัมย์ยังเป็นจังหวัดที่เป็นศูนย์กลางอารยธรรมขอม หนึ่งจังหวัดบุรีรัมย์มีแนวโน้มการ

เจริญเติบโตทางการท่องเที่ยวยังได้รับการกล่าวขานให้เป็นเมืองปราสาท 2 ยุค มีการพัฒนาปรับปรุงสถานที่ท่องเที่ยวต่างๆ และได้รับความนิยมจากนักท่องเที่ยวมาเยี่ยมชมเป็นจำนวนมากนอกจากนี้ยังมีตลาดเซราะกราวซึ่งเป็นตลาดที่การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยให้ ด้เป็นตลาดต้องชมแห่งหนึ่งของประเทศและยังมีสนามแข่งขันฟุตบอลที่มาตรฐานระดับนานาชาติ ซึ่งจากผลการพัฒนาที่ผ่านมาทำให้จังหวัดบุรีรัมย์ได้รับการจัดลำดับ 1 ใน 10 จังหวัดที่น่าเที่ยวและสวยที่สุดจากข้อมูลดังกล่าวส่งผลให้นักท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยวและมาพักในจังหวัดบุรีรัมย์เพิ่มขึ้นจากปี 2556 จำนวน 1,187,084 คน เป็น 1,945,080 คน ในปี 2558 (เวปไซต์จังหวัดบุรีรัมย์, 2559) ดังนั้นการท่องเที่ยวและสถานที่ท่องเที่ยวถือเป็นปัจจัยที่สำคัญต่อการท่องเที่ยว อย่างไรก็ตามการท่องเที่ยวนั้นควรจะทำให้เกิดการท่องเที่ยวทุกกลุ่มโดยเฉพาะกลุ่มเยาวชน การทำให้แหล่งท่องเที่ยวเป็นสถานที่พักผ่อน การทำกิจกรรมสร้างสรรค์ภายหลังจากการเรียนสิ่งนี้จะทำให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อเยาวชน จากที่กล่าวมาจึงนำมาสู่ การวิจัยในครั้งนี้ซึ่งให้ความสำคัญกับการศึกษาความนิยมท่องเที่ยวของเยาวชน ซึ่งมีวัตถุประสงค์การวิจัยดังกล่าวต่อไป

วัตถุประสงค์

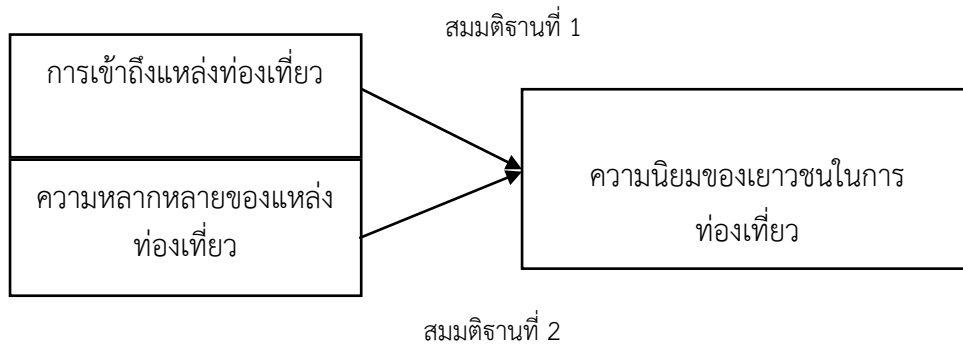
1. การเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวส่งผลเชิงบวกต่อความนิยมของเยาวชนในการท่องเที่ยว
2. ความหลากหลายของแหล่งท่องเที่ยวส่งผลเชิงบวกต่อความนิยมของเยาวชนในการท่องเที่ยว

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยนี้มุ่งศึกษาความสัมพันธ์การเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวและความหลากหลายของแหล่งท่องเที่ยวส่งผลเชิงบวกต่อความนิยมของเยาวชนในการท่องเที่ยว กรณีศึกษาเส้นทางสนามไอโมบาย สเตเดียม วนอุทยานแห่งชาติเขากระโดงและวัดป่าเขาน้อย กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาได้แก่เยาวชนที่อยู่ในเขตพื้นที่จังหวัดบุรีรัมย์ เก็บข้อมูลโดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบอาศัยความน่าจะเป็น ด้วยเทคนิคการสุ่มอย่างง่าย จำนวน 391 ชุด

กรอบความคิดในการวิจัย

จากการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องผู้วิจัยได้นำเอาผลการศึกษาทั้งหมดมาประยุกต์ให้เข้ากับประเด็นการวิจัย เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระและตัวแปรตาม โดยตัวแปรอิสระได้แก่ การเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวและความหลากหลายของแหล่งท่องเที่ยว ตัวแปรตามความนิยมของเยาวชนในการท่องเที่ยว รายละเอียดดังภาพที่ 1

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัยศึกษาความสัมพันธ์ของตัวแปร

3.1 นิยามศัพท์

การเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว หมายถึง สถานที่ท่องเที่ยวมีระยะทางไม่ไกลจากเขตใจกลางเมือง สถานที่ท่องเที่ยวเหล่านี้สามารถใช้ยานพาหนะเพื่อเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวได้หลากหลาย เช่น การใช้จักรยาน จักรยานยนต์ รถยนต์ส่วนบุคคลและรถประจำทาง เป็นต้น นอกจากนี้เส้นทางที่จะไปถึงแหล่งท่องเที่ยวมีความปลอดภัยเพราะมีเลนสำหรับขี่จักรยานและจักรยานยนต์

ความหลากหลายของแหล่งท่องเที่ยว หมายถึง เส้นทางท่องเที่ยวจากเขตเทศบาลเมืองบุรีรัมย์ไปยังแหล่งท่องเที่ยวมีความหลากหลายในเส้นทางเดียวกัน เช่น สนามไอโมบาย สเตเดียม เป็นสนามกีฬาขนาดใหญ่ มีความเป็นมาตรฐานระดับโลก มีร้านจำหน่ายอาหารและเครื่องดื่มที่ได้มาตรฐาน เช่น ร้านแมคโดนัลด์ KFC ร้านเซเว่นอีเลเว่น และร้านเอสแอนพี เป็นต้น เขากระโดงถือว่าเป็นวนอุทยานแห่งชาติ อีกทั้งยังมีวัดสุภัทรบพิตรซึ่งเป็นพระประจำจังหวัดตั้งประดิษฐานอยู่บนยอดเขา มีจุดชมวิวและยังมีสถานที่ที่เป็นร่องรอยปล่องภูเขาไฟอีกด้วย ส่วนวัดป่าเขาน้อยมีเจดีย์สูงจุคนุสรณ์มีศิลปกรรมที่งดงามมีรูปลักษณะที่แสดงออกถึงศิลปวัฒนธรรมของอีสานมีรูปทรงปราสาทที่สวยงาม

ความนิยมของเยาวชนในการท่องเที่ยว หมายถึง ระดับความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวที่เป็นกลุ่มเยาวชนที่มีความประทับใจและมีความต้องการที่จะไปเที่ยวชมแหล่งท่องเที่ยวในเส้นทาง สนามไอโมบาย สเตเดียม เขากระโดงถือว่าเป็นวนอุทยานแห่งชาติและวัดป่าเขาน้อย เพราะสถานที่ดังกล่าวสามารถทำกิจกรรมได้หลากหลายเช่น การสังสรรค์กันที่ร้านอาหาร การถ่ายรูปเพื่อโพสต์ในสื่อโซเชียลออนไลน์และการได้ออกกำลังกายในสถานที่ท่องเที่ยวดังกล่าว

สมมติฐานการวิจัย

สมมติฐานที่ 1 : การเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวหมายถึง มีความสัมพันธ์เชิงบวกต่อ ความนิยมของเยาวชนในการท่องเที่ยว

สมมติฐานที่ 2: ความหลากหลายของแหล่งท่องเที่ยว มีความสัมพันธ์เชิงบวก ต่อความนิยมของเยาวชนในการท่องเที่ยว

วิธีการดำเนินการวิจัยและระเบียบวิธีวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือ เยาวชนที่อยู่ในเขตพื้นที่เทศบาลเมืองบุรีรัมย์ ซึ่งฐานข้อมูลที่น่ามากำหนดประชากรในการศึกษามีพิจารณาจากจำนวนผู้ที่ศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอน ปลายบุรีรัมย์ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพและ ผู้ที่ศึกษาอยู่ในระดับอุดมศึกษาในเขตพื้นที่เทศบาลเมืองบุรีรัมย์ จำนวนทั้งสิ้น 15,000 คน และเปิดตารางยามาเนได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน จำนวน 391 คน และใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้แบบสอบถามที่ผ่านการพิจารณาจากผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 3 ท่าน และนำมาปรับปรุงแก้ไขให้มีความสมบูรณ์ หลังจากนั้นนำแบบสอบถามทดลองใช้ (Try-out) กับประชากรที่มีลักษณะคล้ายคลึงกับกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาโดยใช้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน เป็นเยาวชนที่เป็นนักท่องเที่ยวในเขตเทศบาลตำบลชุมเห็ด อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ และนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach Alpha Coefficient) อยู่ระหว่าง 0.851 - 0.903 ซึ่งถือว่าอยู่ในเกณฑ์ที่สามารถยอมรับได้ ส่วนความเที่ยงตรง (Validity) ของเครื่องมือโดยหาค่า น้ำหนักปัจจัย (Factor loading) ของแต่ละตัวแปรจะต้องมีค่าตั้งแต่ 0.4 ขึ้นไป (Hair, 2006: 340) การศึกษาครั้งนี้ค่าน้ำหนักปัจจัย เท่ากับ 0.829- 0.867 (Nunnally and Berstein, 1994: 340 และ Bucklin and Sanjit,1993: 230).

ตาราง 1 การวิเคราะห์ค่าน้ำหนักปัจจัย และค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (N= 30)

ตัวแปร (Items)	ค่าน้ำหนักปัจจัย (Factor Loadings)	ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach Alpha)
การเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว	.769 - .841	.851
ความหลากหลายของแหล่งท่องเที่ยว	.719 - .789	.851
ความนิยมของเยาวชนในการท่องเที่ยว	.829 - .867	.903

อย่างไรก็ตามในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้นำข้อมูลมาวิเคราะห์ด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์โดยใช้โปรแกรมสถิติสำเร็จรูปเพื่อการวิจัยทางสังคมศาสตร์ โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา ค่าและสถิติ การวิเคราะห์การถดถอย (Regression Analysis) เพื่อวัดความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร โดยแสดงเป็นสมการได้ดังต่อไปนี้

$$\text{Equation 1: ความนิยมของเยาวชนในการท่องเที่ยว} = \beta_{01} + \beta_{02}\text{การเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว} + \epsilon_1$$

$$\text{Equation 2: ความนิยมของเยาวชนในการท่องเที่ยว} = \beta_{03} + \beta_{04}\text{ความหลากหลายของแหล่งท่องเที่ยว} + \epsilon_2$$

ผลการศึกษา

พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศชายจำนวน 212 คน คิดเป็นร้อยละ 54.2 และเป็นเพศหญิงจำนวน 179 คน คิดเป็นร้อยละ 45.8 เมื่อจำแนกตามอายุน้อยกว่า 20 ปี จำนวน 214 คน คิดเป็นร้อยละ 54.7 อายุ 21-23 ปีจำนวน 177 คิดเป็นร้อยละ 45.3 และเมื่อจำแนกตามระดับการศึกษามีผู้ตอบแบบสอบถามมากที่สุดอยู่ในระดับชั้นปริญญาตรีจำนวน 203 คิดเป็นร้อยละ 51.9 รองลงมาคือระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย / ประกาศนียบัตรวิชาชีพ จำนวน 65 คนคิดเป็นร้อยละ 16.6

ลักษณะของตัวแปร	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง	ร้อยละ
1.เพศ	391	100
ชาย	212	54.2
หญิง	179	45.8
2. อายุ	391	100
น้อยกว่า 20 ปี	214	54.7
21-25 ปี	177	45.3
3.ระดับการศึกษา	391	100
ประถมศึกษา	32	8.2
มัธยมศึกษาตอนต้น	51	13
มัธยมศึกษาตอนปลาย / ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้น	65	16.6
อนุปริญญา / ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง	36	9.2
ปริญญาตรี	203	51.9

จากตารางที่ 2 ผลการวิเคราะห์สหสัมพันธ์ของปัจจัยที่มีผลต่อ ความนิยมของเยาวชนในการท่องเที่ยว พบว่าการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว มีค่าสหสัมพันธ์เชิงบวกกับ ความหลากหลายของแหล่งท่องเที่ยว ($r = .508, p < 0.01$) นอกจากนั้นความหลากหลายของแหล่งท่องเที่ยว มีค่าสหสัมพันธ์เชิงบวกกับ ความนิยม

ของเยาวชนในการท่องเที่ยว($r = .675, p < 0.01$) และการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว มีค่าสหสัมพันธ์เชิงบวกต่อความนิยมของเยาวชนในการท่องเที่ยว($r = .429, p < 0.01$) ดังนั้นจะเห็นได้ว่าตัวแปรในการศึกษามีความสัมพันธ์กันในระดับที่เหมาะสม

ตาราง 2 การวิเคราะห์สหสัมพันธ์ของปัจจัยที่ส่งผลต่อความนิยมของเยาวชนในการท่องเที่ยว

ตัวแปร	การเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว	ความหลากหลายของแหล่งท่องเที่ยว	ความนิยมของเยาวชนในการท่องเที่ยว
Mean	3.9125	4.1535	4.1974
S.D	.84818	.65353	.73554
การเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว	1		
ความหลากหลายของแหล่งท่องเที่ยว	.508**	1	.675**
ความนิยมของเยาวชนในการท่องเที่ยว	.429**	.675**	1

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 (2-tailed)

จากตารางที่ 3 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ของสัมประสิทธิ์การถดถอยของปัจจัยที่มีผลต่อความนิยมของเยาวชนในการท่องเที่ยวมีดังนี้

ผลการศึกษานับสนุนสมมติฐานที่ 1 ซึ่งพบว่าการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวมีความสัมพันธ์เชิงบวกต่อความนิยมของเยาวชนในการท่องเที่ยว (สมมติฐานที่ 1, $\beta = .429, p < 0.10$) นั้นหมายความว่าแหล่งท่องเที่ยวควรจะเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่ไม่อยู่ไกลและสามารถเดินทางสะดวก ใช้นานพาหนะทั้งขนาดเล็กและขนาดใหญ่เข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวได้ เส้นทางการคมนาคมมีความปลอดภัยและมีการบริหารจัดการเส้นทางการคมนาคมอย่างชัดเจน ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของดุซงกี เทียมเทศ บุญมาสูงทรง , สุพรรณิ พรภักดี, และบุริม หนูนัด ซึ่งได้ทำการศึกษา เรื่องปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความตั้งใจในการมาท่องเที่ยวซ้ำของนักท่องเที่ยวในอำเภอวังน้ำเขียว จังหวัดนครราชสีมา มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาพฤติกรรม และปัจจัยที่มีอิทธิพลการมาท่องเที่ยว 2) เปรียบเทียบปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความตั้งใจในการมาท่องเที่ยวซ้ำของนักท่องเที่ยวในอำเภอ วังน้ำเขียวจังหวัดนครราชสีมา กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือนักท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยวในอำเภอวังน้ำเขียว จำนวน 400 คน นักท่องเที่ยวเห็นว่าตัดสินใจมาเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวโดยพิจารณาจาก ปัจจัยด้านสถานที่ ปัจจัยด้านวัฒนธรรมและสังคม ปัจจัยด้านคมนาคม และปัจจัยด้านการส่งเสริมการตลาด

จากการทบทวนวรรณกรรมได้พบว่า ความหลากหลายของแหล่งท่องเที่ยวจะทำให้นักท่องเที่ยวนิยมเข้าไปเที่ยวชมได้แก่สถานที่ท่องเที่ยวที่มีความทันสมัย มีมาตรฐานและความเป็นสากล อีกทั้งยังมีจุดเด่นที่แตกต่าง มีความเป็นเอกลักษณ์ เช่น สนามไอโมบาย สเตเดียม เป็นสนามกีฬาขนาดใหญ่ มีความเป็นมาตรฐานระดับโลก มีร้านจำหน่ายอาหารและเครื่องดื่มที่ได้มาตรฐาน เช่น ร้านแมคโดนัลด์ KFC ร้านเซเว่นอีเลเว่น และร้านเอสแอนพี เป็นต้น เขากระโดงถือว่าเป็นวนอุทยานแห่งชาติ อีกทั้งมีวัดสุภัทรพิตรซึ่งเป็นพระ

ประจำจังหวัดตั้งประดิษฐานอยู่บนยอดเขา มีจุดชมวิวและยังมีสถานที่ที่เป็นร่องรอยปล่องภูเขาไฟอีกด้วย ส่วนวัดป่าเขาน้อยมีเจดีย์สุวาคุณานุสรณ์มีศิลปกรรมที่งดงามมีรูปลักษณ์ที่แสดงออกถึงศิลปวัฒนธรรมของอีสานมีรูปทรงปราสาทที่สวยงาม ดังนั้นผลการจึงสนับสนุนสมมติฐานที่ 2 ($\beta = .675, p < 0.10$) และสอดคล้องกับการศึกษาของของวิภาวรรณ ปิ่นแก้ว. (2551:3) ซึ่งได้ทำการศึกษาเพื่อเสนอเส้นทางท่องเที่ยวเชิงนิเวศในอำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ประชาชนในท้องถิ่นจำนวน 67 คน นักท่องเที่ยวจำนวน 335 คน เจ้าหน้าที่ภาครัฐจำนวน 15 คน และผู้ประกอบการจำนวน 5 คนผลการศึกษาพบว่า ความหลากหลายทางด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวที่มีความหลากหลายทางธรรมชาติ ทางวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์ ส่งผลต่อการตัดสินใจเดินทางไปท่องเที่ยวในสถานที่เหล่านั้น

ตาราง 3 การทดสอบความสัมพันธ์ของสัมประสิทธิ์การถดถอยของปัจจัยที่มีผลต่อความนิยมของเยาวชนในการท่องเที่ยว

ตัวแปรต้น	ตัวแปรตาม	
	ความนิยมของเยาวชนในการท่องเที่ยว สมการ 1	ความนิยมของเยาวชนในการท่องเที่ยว สมการ 2
การเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว	.372*** (.040)	
ความหลากหลายของแหล่งท่องเที่ยว		.760*** (.042)
Adjust R ²	.455	.182
Maximum VIF	1.604	1.574

***P<.01, ^aBeta coefficients with standard errors in parenthesis

การอภิปรายผลและสรุปผล

การศึกษานี้ทำให้ได้ข้อมูลเพื่อนำไปพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวให้มีความสอดคล้องกับพฤติกรรมนักท่องเที่ยว นอกจากนั้นยังเป็นข้อมูลให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวใช้เป็นข้อมูลเพื่อตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยว อย่างไรก็ตามความสามารถในการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวถือเป็นสิ่งสำคัญที่จะทำให้นักท่องเที่ยวสนใจไปเที่ยว หากการคมนาคมไม่สะดวกก็จะทำให้นักท่องเที่ยวไม่นิยมไปท่องเที่ยว ในกรณีของการท่องเที่ยวเส้นทาง สนามไอโมบาย เขาระโดงและวัดป่าเขาน้อยนั้น เนื่องจากว่าสถานที่ท่องเที่ยวอยู่ในเขตพื้นที่ไม่ไกลจากตัวเมืองบุรีรัมย์ สถานที่ท่องเที่ยวเหล่านี้ยังเป็นสถานที่ที่ได้รับความนิยมทำให้นักท่องเที่ยวกลุ่มเยาวชนนิยมไปท่องเที่ยว นอกจากนี้ ความหลากหลายของแหล่งท่องเที่ยวมีส่วนสำคัญทำให้นักท่องเที่ยวเข้าไปเที่ยวชม การจัดให้มีการบริการอาหารและเครื่องดื่มที่หลากหลายสอดคล้องตามความต้องการของนักท่องเที่ยว การศึกษานี้ทำให้ค้นพบสิ่งที่เปลี่ยนแปลงจากการศึกษาที่ผ่านมาเพราะในเขตพื้นที่เขาระโดงและวัดป่าเขาน้อยนั้นเยาวชนไม่นิยมไปเที่ยวชมแต่ในปัจจุบันนักท่องเที่ยวกลุ่มเยาวชนนิยมไปเที่ยว

เพิ่มมากขึ้นโดยเฉพาะสนามกีฬาไอโมบาย ซึ่งในความเป็นจริงแล้วเยาวชนแนวโน้มของเยาวชนอาจไม่ได้มีความนิยมท่องเที่ยวในเชิงวัฒนธรรม แต่ผลการศึกษาพบว่าเยาวชนเหล่านี้มีค่านิยมที่แตกต่างจากเดิม

ข้อเสนอแนะ

1. การศึกษานี้ทำให้ได้ข้อมูลเพื่อนำไปพัฒนาการบริการทางการท่องเที่ยว โดยเฉพาะการพัฒนาสถานที่ท่องเที่ยว การบริการอาหารและเครื่องดื่ม การพัฒนาเส้นทางการคมนาคมเพื่อให้เข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวและการกำหนดกิจกรรมในแหล่งท่องเที่ยวให้มีความหลากหลาย จะทำให้ดึงดูด สร้างความประทับใจให้นักท่องเที่ยวมาเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวที่นอกเหนือจากนักท่องเที่ยวกลุ่มเยาวชน
2. การศึกษาครั้งต่อไปควรศึกษาในบริบทอื่นและในกลุ่มตัวอย่างอื่น

บรรณานุกรม

กระทรวงการท่องเที่ยวและการกีฬา. (2558). *ยุทธศาสตร์การท่องเที่ยว 2558-2560*. กรุงเทพฯ. กระทรวงการท่องเที่ยวและการกีฬา.

ดุขฎิ เทียมเทศ บุญมา สูงทรง , สุพรรณิ พรภักดี, ปุริ หนูนัด.(2555). *ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความตั้งใจในการมาท่องเที่ยวซ้ำของนักท่องเที่ยวใน อำเภอวังน้ำเขียว จังหวัดนครราชสีมา*. นครราชสีมา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน.

เวปไซด์จังหวัดบุรีรัมย์. (2560). *ข้อมูลทั่วไปจังหวัดบุรีรัมย์*. ค้นเมื่อ 10 มีนาคม 2560, จาก <http://www.buriram.go.th/bru/>

วิภาวรรณ ปิ่นแก้ว. (2551). *การศึกษาเพื่อเสนอเส้นทางท่องเที่ยวเชิงนิเวศในอำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี*. ปริญญาโทบริหารศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต. (การวางแผนและการจัดการการท่องเที่ยวเพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อม) กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

สำนักงานสถิติจังหวัด. (2558). *รายงานวิเคราะห์สถานการณ์จังหวัดบุรีรัมย์*. บุรีรัมย์. สำนักงานสถิติจังหวัด.

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. *แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. ๒๕๕๕-๒๕๕๙)* ค้นเมื่อ 5 เมษายน 2556, จาก <http://www.nesdb.go.th/Default.aspx?tabid=395>

Hair, Joseph F. and others. (2006). *Multivariate Data Analysis*. 6th ed. New Jersey : Pearson Prentice Hall International, Inc.

Nunnally, C. and Bernstein, H.(1994). *Psychometric Theory*. New York, NY: McGraw-Hill.